

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVII Nr. 14087

Simbătă 5 decembrie 1987

6 PAGINI—50 BANI

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut loc, vineri, 4 decembrie, ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În cadrul ședinței, tovarășul Nicolae Ceaușescu a prezentat unele concluzii care s-au desprins din analiza făcută, în ultimele zile, cu ministerele, consiliile de coordonare pe ramură și guvernul privind îndeplinirea planului pe luna noiembrie, precum și modul cum trebuie să se acționeze pentru realizarea sarcinilor de plan pe luna decembrie. S-a cerut tuturor organelor și organizațiilor de partid, guvernului, tuturor ministerelor să ia măsuri hotărâte pentru a realiza în cele mai bune condiții planul pe această lună, considerând ca minimă prevederile privind exportul și ceilalți indicatori.

Secretarul general al partidului a subliniat că, din analiza efectuată, au reieșit o serie de neajunsuri privind felul în care guvernul, consiliile de coordonare pe ramură, ministerele, celelalte organe centrale își îndeplinesc rolul și atribuțiile în organizarea și conducerea economiei naționale, a tuturor sectoarelor de activitate.

Arătând că în activitatea unor ministere și organe centrale există încă manifestări de formalism în soluționarea unor probleme privind organizarea corespunzătoare a muncii, buna aprovizionare tehnico-materială, îndeplinirea programelor de modernizare a proceselor de producție și de ridicare a nivelului tehnic și calitativ al produselor, în urmărirea realizării tuturor indicatorilor de plan, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea ca organele de partid, ministerele și centralele industriale, organizațiile de masă și obștești, organele de conducere colectivă din toate domeniile vieții economice și sociale să treacă cu hotărâre la îmbunătățirea radicală a stilului și metodelor lor de muncă, la introducerea unei ordini și discipline desăvârșite, la exercitarea unui control riguros asupra modului în care se asigură îndeplinirea ritmică a sarcinilor de producție, a tuturor indicatorilor stabiliți prin plan.

Subliniind că, în actualul stadiu de dezvoltare a economiei noastre, problema centrală o constituie perfecționarea stilului și metodelor de muncă ale tuturor organelor de partid și de stat, ale tuturor organismelor de conducere democratică, întărirea rolului și răspunderii lor în buna funcțio-

nare a întregii activități economico-sociale, secretarul general al partidului a cerut guvernului, ministerelor, celorlalte organisme de conducere să analizeze și să prezinte, în acest sens, propuneri de măsuri concrete care să fie discutate într-o ședință următoare a Comitetului Politic Executiv.

Secretarul general al partidului a apreciat că există toate condițiile ca, printr-o mai bună organizare a muncii, prin întărirea răspunderii la toate nivelurile, introducerea unui înalt spirit de ordine și disciplină în fiecare sector de activitate, la fiecare loc de muncă, prevederile planului pe luna decembrie și pe întregul an 1987 pot fi îndeplinite cu succes, asigurându-se astfel o bază bună pentru trecerea la îndeplinirea planului pe anul viitor.

Comitetul Politic Executiv a discutat în continuare unele probleme legate de pregătirea și desfășurarea Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român. S-au adoptat o serie de hotărâri privind elaborarea documentelor ce urmează să fie dezbătute, precum și alte măsuri legate de organizarea Conferinței.

În continuare, în cadrul ședinței a fost prezentată o INFORMARE CU PRIVIRE LA VIZITA OFICIALĂ EFECTUATĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ DE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI BAAS ARAB SOCIALIST DIN SIRIA, PREȘEDINTELE REPUBLICII ARABE SIRIENE, HAFEZ AL-ASSAD, în perioada 30 noiembrie - 2 decembrie 1987.

Comitetul Politic Executiv a apreciat cu satisfacție că vizita, convorbirile dintre președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Hafez Al-Assad se înscriu, prin rezultatele lor, ca un moment important în dezvoltarea relațiilor prietenești și a colaborării dintre partidele, țările și popoarele noastre, atât pe țărîm bilateral, cât și în sfera vieții internaționale.

A fost subliniată însemnătatea înțelegerilor convenite la nivel înalt privind intensificarea, prin eforturi comune, a conlucrării româno-siriene pe multiple planuri, valorificarea în mai mare măsură a posibilităților existente, extinderea domeniilor și formelor de colaborare, lărgirea și diversificarea schimburilor comerciale, corespunzător potențialului economic în continuă creștere al celor două țări. În acest sens, s-a relevat importanța Acordului-program privind dezvoltarea pe termen lung a cooperării economice, tehnice și științifice și a schimburilor comerciale între Repu-

blica Socialistă România și Republica Arabă Siriană, semnat de cei doi președinți, la închiderea vizitei. A fost exprimată convingerea că promovarea susținută a relațiilor dintre România și Siria este în interesul și spre binele ambelor țări și popoare, al progresului și prosperității lor, al cauzei păcii, înțelegerii și colaborării între națiuni.

Comitetul Politic Executiv a subliniat semnificația deosebită a schimbului de păreri dintre președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Hafez Al-Assad în legătură cu probleme actuale ale vieții politice internaționale, care a pus în evidență hotărârea României și Siriei de a conlucra tot mai strâns pe arena mondială, de a contribui activ la îndeplinirea dezarmării, în primul rând a celei nucleare, la reglementarea problemelor litigioase dintre state prin mijloace pașnice, prin tratative, la lichidarea subdezvoltării și edificarea unei noi ordini economice internaționale, la asigurarea păcii pe planeta noastră.

Comitetul Politic Executiv a dat o înaltă apreciere modului în care tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat, în timpul convorbirilor, poziția principială, consecventă a țării noastre cu privire la rezolvarea globală, rațională și justă, a problemelor din Orientul Mijlociu, pe baza retragerii Israelului din teritoriile arabe ocupate, a soluționării problemei poporului palestinian prin recunoașterea dreptului său la autodeterminare și crearea unui stat propriu, independent, a asigurării securității, suveranității și integrității tuturor statelor din zonă. S-a apreciat, și cu acest prilej, că, în lumina ultimelor evoluții, se impune să fie sporite eforturile pentru organizarea, într-un viitor cât mai apropiat, a unei conferințe internaționale de pace în Orientul Mijlociu, sub egida O.N.U., la care să participe toate părțile interesate, inclusiv Organizația pentru Eliberarea Palestinei — ca reprezentant unic și legitim al poporului palestinian —, precum și Israelul și membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

Aprobind în unanimitate rezultatele vizitei, Comitetul Politic Executiv a cerut guvernului, ministerelor, celorlalte organe centrale să ia toate măsurile și să acționeze pentru îndeplinirea acordurilor și înțelegerilor convenite, pentru dezvoltarea tot mai largă a colaborării româno-siriene.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme curente ale activității de partid și de stat.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI PROGRAMELE DE MODERNIZARE A PRODUCȚIEI înfăptuite prin promovarea mai decisivă a soluțiilor tehnologice moderne

Relatăm deseori despre acțiunile de organizare și modernizare a structurilor de producție, proces de largă anvergură care se desfășoară în întreaga noastră industrie. Adunările generale ale oamenilor muncii angajează dezbateri periodice, luând hotărâri: consiliile oamenilor muncii, organizațiile de partid, de sindicat și U.T.C. analizează și ele frecvent stadiul aplicării măsurilor de modernizare, înmănunchind în această acțiune de interes național toate forțele creative ale țării; lunar se întocmesc evidente și întreprinderile raportează forurilor superioare — centrale și ministere — asupra etapelor parcurse în aplicarea măsurilor preconizate. Se întrec comandanțele operative de lucru, se analizează ce s-a făcut și ce mai trebuie făcut, se decid măsuri operative. Statornică atenție care i se acordă este lesne de înțeles. Programele de organizare-modernizare, inițiate de conducerea de partid și stat, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, constituie, pe de o parte, expresia gradului de maturitate a industriei românești, efectul unor acumulări cantitative, aflate în stadiul unei schimbări calitative de esență, iar, pe de altă parte, o necesitate obiectivă, în relație directă cu trecerea României la stadiul de țară socialistă cu un nivel mediu de dezvoltare economică și socială.

În același timp, aplicarea și generalizarea acestor măsuri constituie o trecere a economiei românești la o etapă nouă, cea a dezvoltării intensive, cu o deplasare a priorităților economice spre calitate și eficiență, în contextul unui nou model de dezvoltare globală și echilibrată. Programul privind perfecționarea organizării și modernizarea producției sintetizează și sintetizează ideile de rectoare ale conceptului. Modernizarea îndeplinită chiar în această etapă de dezvoltare intensă a economiei trebuie să ducă la creșterea eficienței pe toate planurile a muncii productive; o creștere substanțială a productivității muncii; o valorificare mai bună a materiei prime, materialelor și a forței de muncă; produse și servicii la un nivel tehnic și calitativ înalt și răspundere cerințelor de competitivitate pe piața externă; costuri de producție cât mai scăzute. În toate acestea, obiectivele implică sprijinul eforturilor organizatorice pentru aplicarea pe scară largă a celor mai noi curenturi ale științei și tehnicii moderne. Este esențial în acest sens, faptul că modernizarea, așa cum a fost ea elaborată în acest caz, are darul să răspundă pozitiv la toate marile probleme ale producției materiale, asigurându-se un nivel înalt de eficiență economică.

Este cît se poate de evident faptul că îndeplinirea cu bune rezultate a obiectivelor înscrise în programul de perfecționare a organizării și modernizării a proceselor de producție are la bază, într-o măsură hotărâtoare — deosebită în cea de-a doua sau a treia etapă de desfășurare ce include „modernizarea tehnologică” — promovarea celor mai avansate curenturi ale științei și tehnicii contemporane. Fără discuție, aceasta presupune implicarea într-o măsură și mai mare a întregului potențial creativ existent în instituturile noastre de cercetare și învățămînt superior, fără participare a specialiștilor din unitățile industriale. Aceasta cu atât mai mult cu cît actuala etapă de dezvoltare intensă a economiei românești — modernizarea fiind una din pirghiile de bază — se desfășoară într-o perioadă istorică dominată de revoluția științifică și tehnică mondială.

Parcursind însă planurile de măsuri privind organizarea și modernizarea activității în unele unități economice, te aflăm adesea în situația de a crede că este vorba doar de un inventar de idei, nu de un program de lucru concret. Pentru a scoate din acest semnal empiric și dilematismului planului de felul celor amintite, prezența specialiștilor din cercetare este, adevărat, absolut necesară. Să reamintim, bunăoară, că instalarea merite să cuprindă și să valorifice mari cantități de carbură cu granulație mică, astăzi nefolosibilă, realizată la Întreprinderea de reparări auto din Tirnău Mures. Timp de aproape doi ani, autorul invenției a făcut demersuri fără rezultat la diferite unități de cercetare pentru a colabora la perfecționarea și aplicarea în condițiile Întreprinderii de izolatoare electrice din Sticla din Botosani, care, dorind să-și ridice nivelul tehnic și calitativ al producției, a bătut pasul pe loc, nerăsuflând ajutor în acest sens nici de la institutul de profil din domeniul electrotehnice (deoarece produsele piese din sticlă), nici de la institutul de profil din domeniul sticlăriei (deoarece produce izolatoare electrice). Sigur, uneori poate fi vorba de o simplă neînțelegere, dar ceea ce dorim să semnălim aici este faptul că rezolvarea unor probleme de organizare-modernizare ce depășesc posibilitățile întreprinderilor nu poate rămâne sub semnul bunăvoinței sau al receptivității prezente sau nu în atitudinea unor institute de cercetare și proiectare.

Cea de-a doua etapă a procesului de organizare-modernizare în care constă în momentul de față este hotărâtoare pentru succesul întregii acțiuni, întrucât accentul principal va fi pus pe modernizarea de natură tehnologică, pe modernizarea intensă și complexă a capacității de producție prin introducerea masivă a sistemelor de automatizare și robotizare, a mijloacelor de calcul electronic.

În multe unități sînt prevăzute măsuri pentru a căror îndeplinire sînt necesare investiții, deci alocarea unor însemnate fonduri bănești și materiale. Fiește, nu ne putem permite să le cheltuim oricum și oricînd. Este necesar ca în toate unitățile economice să se procedeze cu înaltă exigență și discernămint, pe baza unei strategii clare, în activitatea efectivă de materializare a programelor de organizare și modernizare. Or, aici, implicarea institutelor de cercetare este absolut necesară. Evident, specialiștii din cercetare, cei din proiectare acționează în conformitate cu programele și planurile stabilite, cu necesitățile imediate ale producției. Dar comparațiile în pezimetre restrinse nu pot duce întotdeauna la cele mai bune rezultate. Apare aici necesitatea unei viziuni de ansamblu, a unei abordări sistematice, cuprinzătoare a programelor de organizare și modernizare, care se pot realiza doar la nivelul de institute centrale și de direcții tehnice ale ministerelor economice.

Dacă ne referim, de exemplu, la modul cum a fost gândit ansamblul acțiunilor de organizare și modernizare a sectoarelor calde, vom constata, așa cum s-a relevat, de altfel, la o constatare din vază acestui articol, că specialiștii în domeniu, că programele elaborate sînt încă perfectibile. Este vorba de acele măsuri ce au în vedere extinderea automatizării și robotizării proceselor din turnătorie. Parcursind programul de modernizare ale unor mari întreprinderi constructoare de mașini din țară, cum ar fi „23 August”, I.M.G.B., „Sembănteni”, „Timpuri noi”, combinatele de utaj greu din Iasi și Cluj-Napoca, Întreprinderea „1 Mai” Ploiești etc., se constată că, prin adoptarea unor soluții de automatizare și robotizare complexă, care să cuprindă liniile de turnare-formare, miezuri, tratate în oală a oțelului și altele sînt posibile o dublare a productivității muncii, o diminuare de circa trei ori a suprafeței productive, economii specifice de energie cuprinse între 30 și 50 la sută.

În schimb, dintr-o analiză efectuată de institutul de specialitate, se pune în evidență faptul că pentru turnătorie mică, predominantă în industria noastră, automatizarea este practic imposibilă de realizat în condițiile unei eficiențe economice ridicate. În care eforturile investiționale să fie justificate. Soluția propusă: comanda și controlul și specializarea fabricației, pe anumite profunde și procedee de turnare. Doar în aceste condiții introducerea automatizării

Vicinu RADU
(Continuare în pag. a V-a)



Municipiul Baia Mare a cunoscut în ultimii ani, ca de altfel toate localitățile patriei, o puternică dezvoltare urbanistică

COMUNISTUL omul marilor răspunderi

La înălțimea datoriei, la înălțimea profesiei...

Ridicarea continuă a pregătirii profesionale, reciclarea cunoștințelor tuturor categoriilor de oameni o muncii trebuie să se înscrie în prim-planul preocupărilor în toate sectoarele de activitate, ca o puternică pirghie în amplul proces de introducere a progresului tehnic, de perfecționare a organizării și conducerii producției.

Alături de școlă, de acțiunile special organizate în conformitate cu prevederile legii, activitatea practică la locul de muncă, transmiterea directă a cunoștințelor de către cei mai experimentați muncitori celor în formare, mai tineri, este una din căile eficiente, de urmat. De aceea în ziarul nostru am prezentat și prezentăm în continuare asemenea experiențe, cum este și cea la care ne vom referi în reportajul de față.

— Se zice că atunci cînd mecanicul-șef n-are de lucru, merge bine toată uzina... La noi, uzina merge foarte bine și, totuși, mecanicul-șef are chiar foarte mult de lucru.

Comunistul Mircea Anania, membru al comitetului de partid de la Întreprinderea mecanică de material rulant din Pașcani, omul care ne însoțește în secțiile de producție, cunoaște bine activitatea secției mecano-energetice. Cu 17 ani în urmă, aici a făcut primul pas în profesie. Avea, pe atunci, 19 ani.

nu trăiește numai pentru sine. Fiecare e atent la ce se petrece în jur, se raportează la ceilalți, la interesele uzinei... — Poate fiindcă secția aceasta, cum bine cred că am înțeles, nu prea are de lucru cînd merge bine uzina?!

De la lucrări de întreținere, menite să prelungească viața activă a utilajelor, de la recondiționări în valoare de zeci de milioane de lei, pînă la invenții și inovații care, aplicate în cel mai scurt timp, contribuie la modernizarea întreprinderii, la creșterea productivității muncii. Că realizarea de ultimă oră, notată că am pus la punct un cuprător cu arzătoare regenerativă, care este unicat în țară și concentrată, în bună măsură, eforturile și căutările oamenilor noștri.

— Proiectul nu ne arăta — înțeleg — că precizează comunistul Ioan Bița, electrician specialist în cadrul sectorului mecano-energetic. Dar nici cel care l-au gândit nu mai pot spune că — Uzina merge foarte bine; pentru locul I în întrecerea pe anul trecut i s-a decernat steagul de frunză. Iar anul acesta, luna de lună, întreprinderea s-a menținut tot pe primul loc. Deci, e limpede, merge foarte bine. Cu toate acestea, sau mai bine zis tocmai de aceea, mecanicul-șef are de lucru.

Anica FLORESCU
(Continuare în pag. a II-a)

CLIMATUL PREGĂTIRII SCHIMBULUI DE MIINE
INTR-O MARE UZINĂ

„Ce ai de gînd — l-au descurcit oamenii, vînzîndu-l că-i place munca și că învață repede, că n-are nevoie să i se repete un lucru de două ori — nu le înșiră la școală? Și s-a înșiră la școală, la liceu, patronat de întreprindere. Apoi a urmat o facultate. — A fost și la dorința mea, dar și la insistențele

colegilor. Sînt oameni care, dacă-i vîd pe unii că are aptitudini pentru ceva, îl pisează pînă-l determină să „se caute”. Eu, la îndemnul tovarășului Bița și al altor comunisti din secție, am mers la facultate. În secția aceasta sîmți, cu adevărat, ce înseamnă un colectiv și ce înseamnă forța colectivului. Nimeni

Bogată în realizări remarcabile obținute în toate sectoarele construcției socialiste, perioada care a trecut după cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român s-a distins, totodată, printr-o viguroasă afirmare a României socialiste în viața internațională.

Sub conducerea Partidului Comunist Român, forța conducătoare a statului și societății noastre, România socialistă s-a afirmat ca o prezență vie, dinamică, pe arena mondială, participînd activ la dialogul internațional prin spirit de inițiativă, consecvență și principialitate, țara noastră aducînd și aducînd contribuție substanțială, amplu recunoscută, la eforturile pentru menținerea și întărirea păcii, la soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane în concordanță cu voința și interesele tuturor popoarelor.

Activitatea amplă, incununaată de realizări remarcabile, desfășurată de România și în această perioadă este indisolubil legată de numele secretarului general

al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, inițiatorul orientărilor fundamentale și al tuturor acțiunilor internaționale ale partidului și statului, promotorul înflăcărat și neobosit al cauzelor drepte, de care depind pacea și progresul omnirii. Tocmai această politică de pace și colaborare constituie unul din izvoarele necesare ale înaltului prestigiu dobîndit de România, de președintele Nicolae Ceaușescu, ca personalitate predominantă a lumii contemporane.

În preajma importantului eveniment politic pe care îl reprezintă Conferința Națională a P.C.R., sub genericul „ROMANIA SOCIALISTĂ, PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU: VASTĂ ACTIVITATE INTERNAȚIONALĂ CONSACRATĂ PĂCII, LIBERTĂȚII, PROGRESULUI”, ziarul nostru își propune să publice un ciclu de articole care să reflecte acest rodnic demers românesc în sfera vieții internaționale. În numărul de astăzi publicăm primul din aceste articole.

Demersuri constante, inițiative multiple pentru îndeplinirea dezarmării, pentru înlăturarea primejdiei nucleare

Militînd fără preget pentru cauza dezarmării și păcii, Partidul Comunist Român, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a desfășurat și desfășoară o bogată activitate, formulînd neobosit noi și noi propuneri și inițiative menite să ducă la înlăturarea amenințării unei conflagrații pustuitoare, să deschidă perspectiva înaintării spre o lume a înțelegerii și colaborării pașnice. Sub impulsul hotărîtor al tovarășului Nicolae Ceaușescu, întregă activitate internațională desfășurată de Partidul Comunist Român, de țara noastră în ultimii douăzeci și doi de ani a fost consacrată în primul rînd acestui țel suprem.

În acest spirit, problematica dezarmării și păcii a ocupat un loc central în dezbaterile Congresului al XIII-lea al P.C.R. Perioada scursă — de atunci și pînă acum, în preajma Conferinței Naționale — s-a remarcat printr-o preocupare sporită a partidului și statului nostru în acest domeniu preocupare ilustrată de numeroase inițiative și propuneri privind dezarmarea, prezentate la O.N.U. și în alte foruri internaționale.

EXISTENȚA URIAȘELOR ARSENALE DE ARME NUCLEARE — CARE POT DISTRUGE ÎNTR-UNA CIVILIZAREA UMANĂ, ÎNSENI CONDITIE PENTRU EXISTENȚA VIETII PE PLANETA NOASTRĂ — PUNE CU TĂRIE NECESITATEA UNEI GÎNDIRI ȘI ABORDĂRI NOI

A PROBLEMELOR RĂZBOIULUI ȘI PĂCII, CARE ÎNDE SA PORNEASCĂ DE LA ÎNȚELEGEREA CLARĂ A FAPTULUI CĂ PROBLEMA FUNDAMENTALĂ A EPOCHI CONTEMPORANE O CONSTITUIE OPRIREA HOTĂRÎTĂ A CURSEI ÎNARMĂRIILOR ȘI TRĂCEREA LA DEZARMARE, ȘI ÎN PRIMUL RÎND LA DEZARMAREA NUCLEARĂ, LICHIDAREA TOTALĂ A ARMEI LOR NUCLEARE” — arăta secretarul general al partidului sintetizînd o poziție fermă, principială, care răspunde intereselor supreme ale poporului român, ale tuturor popoarelor planetei.

Prioritate dezarmării nucleare. Acțiunile energice, lucide, de profundă vibrație umanistă ale tovarășului Nicolae Ceaușescu pe linia dezarmării și păcii s-au impus cu deosebită forță în constituția popoarelor. Pe baza unei analize pînă la urmă, rezultate a realității existente în lume, conducătorul partidului și statului nostru a demonstrat că armele nu pot nicicînd asigura întărirea securității a păcii. Dimpotrivă, sporirea arsenalului militar ale statelor multiplică riscurile de conflict. În același timp, cursa aberantă a înarmărilor afectează negativ climatul politic și economic general, ridicînd la cote tot mai periculoase încordarea, suspiciunile, intensificînd fenomenele

de criză economică la nivel global, adăugînd noi poveri pe umerii popoarelor, contribuind la menținerea și adîncirea decalajelor dintre state și grupuri de state. Tocmai în temeiul unor asemenea realități, conducătorul partidului și statului nostru s-a acordat, în conformitate cu orientările Congresului al XIII-lea, o atenție cu totul specială problemei dezarmării, subliniind cu tărie prioritatea absolută ce trebuie acordată preîntîmpinării unui război atomic, apărării păcii pe planeta noastră.

Expresia cea mai elocventă a preocupării românești statornice, ferme și active față de problematica dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, o constituie multiplele inițiative, demersuri și propuneri ale președintelui Nicolae Ceaușescu, apărute repetate adresa conducătorilor politici de pretutindeni, în deosebi din țările puternic înarmate, de a face realitate dovada unei înalte răspunderi în fața generațiilor de azi și de mine. Măsurile practice de acțiune preconizate alcătuiesc efectiv un amplu și complex program de dezarmare generală — mijloc radical de preîntîmpinare a unui conflict catastrofal pentru întreaga omenire.

Vasile OROS
(Continuare în pag. a VI-a)

PERFECTIONAREA ȘI LĂRGIREA DEMOCRAȚIEI MUNCITOREȘTI REVOLUȚIONARE

— trăsătură definitorie a societății noastre socialiste *)

In grandioasa operă teoretică și complexa activitate practică a Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dedicate edificării noi societăți, problema democrației muncitorești revoluționare ocupă un loc central în definiția esenței și finalității socialismului, a mecanismului prin care se înfăptuiește revoluția socialistă și a sigură continuitatea procesului revoluționar.

In acest context, elaborarea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a unei concepții științifice, revoluționare privind unitatea indisolubilă dintre socialism și democrație, rolul și însemnătatea democrației socialiste, ca factor esențial al edificării noi orândurii, are o valoare națională, cit și internațională, slujind atât cauza socialismului în țara noastră, cit și pe cea a socialismului în întreaga lume.

CONCEPȚIA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PRIVIND CONSTRUIREA SOCIALISMULUI CU POPORUL ȘI PENTRU POPOR. Una din tezele de o deosebită valoare teoretică și practică elaborată de partidul nostru, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu este cea privind fuziunea consistentă a socialismului de către popor și pentru popor, poporul fiind factorul fundamental al noi orândurii, beneficiarul a tot ce se realizează și singurul în drept să decidă asupra propriului său destin.

„Nu poate fi vorba de socialism — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — decât atunci cînd clasa muncitoare — țărîna, intelectualii, întregul popor participă intens și efectiv la dezvoltarea întregii societăți, lau parte activă la conducerea ei”.
Ca expresie a înțelegerii profunde de cerințele legilor obiective, a încrederii nelimitate în capacitatea de creație a maselor, a unității indestructibile dintre socialism și democrație, partidul nostru a întreprins, cu deosebire în perioada ce a urmat celui de-al IX-lea Congres, un ansamblu de măsuri care au condus la adoptarea unor soluții revoluționare concretizate în exercitarea puterii politice de către cei ce muncesc, în fața clasei muncitoare, statornicilor și perfecționării relațiilor de producție socialiste și în primul rînd a proprietății întregului popor asupra principalelor mijloace de producție, înfăptuirea deplină egalității în drepturi a tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, ridicarea generală a nivelului de instruire a populației, care se constituie în condiții obiective și subiective pentru fuziunea și perfecționarea continuă a sistemului democratic.

Democrația noastră muncitorească revoluționară este un tip nou de democrație, superioară oricărei democrații burgheze prin esența, sfera de cuprindere și modul de exercitare, prin noua unitate drepturilor care o realizează egalitate în drepturi și responsabilități, între interesele generale de grup și cele individuale. Formă avansată de guvernare a țării de către poporul și pentru popor, democrația socialistă își confirmă cu tot mai multă putere marea sa superioritate, capacitatea de a asigura exercitarea reală și plină a drepturilor libertăților fundamentale ale omului.

Socialismul a revoluționat însuși conceptul de democrație, conținutul și temeiurile sale. Limitarea ordinii de drepturi politice-juridice a democrației în socialism cuprinde, într-o viziune integratoare, toate domeniile vieții social-economice și politice, educația, cultura și învățămîntul, viața spirituală.

O componentă esențială a democrației socialiste, fundamentul său autentic, este democratismul economic, așezarea pe principii democratice de schitate socială a proprietății, a sistemului producției și repartiției, a întregului mecanism de funcționare a producției sociale. În acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „forme de proprietate de producție și repartiție socialiste constituie expresia celei mai înalte democrații muncitorești, a faptului că clasa muncitoare, oamenii muncii fără deosebire de naționalitate sînt organizatorii întregii activități de producție, sînt adevărații stăpîni ai societății noastre”.
Așa cum societatea socialistă îmbracă forme specifice în funcție de realitățile naționale, de particularitățile fiecărui popor, tot așa și democrația socialistă este sistemul instituțional poartă pecetea tradițiilor și particularităților fiecărei dinp-

te țării care făuresc noua orînduire, care realizează structuri organizatorice, forme și metode de funcționare care diferă de la o țară la alta. Dezvoltarea și perfecționarea democrației socialiste în conformitate cu condițiile social-istorice, naționale ale fiecărei țări, cu cerințele diferitelor etape ale edificării noi orîndurii, constituie o legătură obiectivă de natură necesară și obligatorie. Acționînd în spiritul acestei necesități obiective, partidul elaborează și generalizează în toate domeniile forme și metode democratice de activitate, conducere adecvate, mobilizează masele la înfăptuirea liniei politice, a orientărilor strategice și a obiectivelor tactice, elaborează și aplică aceste măsuri, desfășoară o amplă muncă politică și organizatorică pentru creșterea competenței și manifestarea plenară a inițiativei oamenilor muncii în organizarea și conducerea societății noastre.

SISTEMUL LARG DEMOCRATIC, UNIC ÎN FELUL SĂU, DE PARTICIPARE A ÎNTREGULUI POPOR LA CONDUCEREA VIETII ECONOMICO-SOCIALE — REALIZARE DE IMPORTANȚĂ ISTORICĂ A PERIOADEI ÎNĂLȚĂRĂTE DE CONGRESUL AL IX-LEA AL P.C.R., A „EPOCHI NICOLAE CEAUȘESCU”.

CONSULTAȚIE ÎN SPIRIJINUL PARTICIPANTILOR LA ÎNVĂȚĂMÎNTUL PEDAGOGIC DE PARTID

„Epoca Nicolae Ceaușescu”, cea mai bogată în împliniri din întreaga istorie multilaterală a poporului nostru, reprezintă o etapă nouă, calitativ superioară, în dezvoltarea democrației socialiste — etapa afirmării ei puternice și originale sub forma democrației muncitorești revoluționare.

Concepția privind construirea noi orîndurii sociale cu poporul și pentru popor și-a găsit o strălucită înfăptuire în sistemul instituțional democratic, unic în felul său, realizat în ultimii 22 de ani din inițiativa și sub direcția îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sistem al cărui fundament este organizarea democratică, adevărate foruri de consultare și deliberare ale maselor, de participare consistentă și organizată a poporului la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe, la conducerea societății.

Structura și funcționarea sistemului democrației muncitorești revoluționare în țara noastră, fundamentate din inițiativa și cu aportul decisiv, nemijlocit al secretarului general al partidului, sînt concepute să asigure îmbinarea dialectică a bazei politice reprezentative cu democrația directă, corelarea armonioasă a democrației politice cu cea economică și socială, în așa fel încît să se determine și să se manifeste plenar ca esență și metodă fundamentale ale organizării și conducerii economico-sociale a întregii societăți.

În cadrul sistemului democrației muncitorești revoluționare, Partidul Comunist Român — centrul vital al întregii societăți — constituie factorul motor, care concepe și asigură buna funcționare și dinamizarea acestui sistem, a fiecăruia dintre organele care îl compun, orientarea unitară a acțiunii lor, și asigurarea înfăptuirii acestor acțiuni în spiritul orientării revoluționare, a sistemului producției și repartiției, a întregului mecanism de funcționare a producției sociale. În acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „forme de proprietate de producție și repartiție socialiste constituie expresia celei mai înalte democrații muncitorești, a faptului că clasa muncitoare, oamenii muncii fără deosebire de naționalitate sînt organizatorii întregii activități de producție, sînt adevărații stăpîni ai societății noastre”.

Așa cum societatea socialistă îmbracă forme specifice în funcție de realitățile naționale, de particularitățile fiecărui popor, tot așa și democrația socialistă este sistemul instituțional poartă pecetea tradițiilor și particularităților fiecărei dinp-

forma cea mai cuprinzătoare de participare directă a oamenilor muncii la fuziunea noi societăți, expresie a afirmării crescînde a rolului clasei muncitoare ca forță socială conducătoare a operei de edificare socială a țării, a energiei creatoare ale țărînilor și intelectualității, ale întregului popor. Organismele autoconducerii muncitorești — în primul rînd adunările generale și consiliile oamenilor muncii — sînt chemate să asigure participarea efectivă a oamenilor muncii în calitate de proprietari, producători și beneficiari ai activității economice și culturale, desfășoară o amplă muncă politică și organizatorică pentru creșterea competenței și manifestarea plenară a inițiativei oamenilor muncii în organizarea și conducerea societății noastre.

SISTEMUL LARG DEMOCRATIC, UNIC ÎN FELUL SĂU, DE PARTICIPARE A ÎNTREGULUI POPOR LA CONDUCEREA VIETII ECONOMICO-SOCIALE — REALIZARE DE IMPORTANȚĂ ISTORICĂ A PERIOADEI ÎNĂLȚĂRĂTE DE CONGRESUL AL IX-LEA AL P.C.R., A „EPOCHI NICOLAE CEAUȘESCU”.

CONSULTAȚIE ÎN SPIRIJINUL PARTICIPANTILOR LA ÎNVĂȚĂMÎNTUL PEDAGOGIC DE PARTID

„Epoca Nicolae Ceaușescu”, cea mai bogată în împliniri din întreaga istorie multilaterală a poporului nostru, reprezintă o etapă nouă, calitativ superioară, în dezvoltarea democrației socialiste — etapa afirmării ei puternice și originale sub forma democrației muncitorești revoluționare.

Concepția privind construirea noi orîndurii sociale cu poporul și pentru popor și-a găsit o strălucită înfăptuire în sistemul instituțional democratic, unic în felul său, realizat în ultimii 22 de ani din inițiativa și sub direcția îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sistem al cărui fundament este organizarea democratică, adevărate foruri de consultare și deliberare ale maselor, de participare consistentă și organizată a poporului la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe, la conducerea societății.

Structura și funcționarea sistemului democrației muncitorești revoluționare în țara noastră, fundamentate din inițiativa și cu aportul decisiv, nemijlocit al secretarului general al partidului, sînt concepute să asigure îmbinarea dialectică a bazei politice reprezentative cu democrația directă, corelarea armonioasă a democrației politice cu cea economică și socială, în așa fel încît să se determine și să se manifeste plenar ca esență și metodă fundamentale ale organizării și conducerii economico-sociale a întregii societăți.

În cadrul sistemului democrației muncitorești revoluționare, Partidul Comunist Român — centrul vital al întregii societăți — constituie factorul motor, care concepe și asigură buna funcționare și dinamizarea acestui sistem, a fiecăruia dintre organele care îl compun, orientarea unitară a acțiunii lor, și asigurarea înfăptuirii acestor acțiuni în spiritul orientării revoluționare, a sistemului producției și repartiției, a întregului mecanism de funcționare a producției sociale. În acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că „forme de proprietate de producție și repartiție socialiste constituie expresia celei mai înalte democrații muncitorești, a faptului că clasa muncitoare, oamenii muncii fără deosebire de naționalitate sînt organizatorii întregii activități de producție, sînt adevărații stăpîni ai societății noastre”.

Așa cum societatea socialistă îmbracă forme specifice în funcție de realitățile naționale, de particularitățile fiecărui popor, tot așa și democrația socialistă este sistemul instituțional poartă pecetea tradițiilor și particularităților fiecărei dinp-

șării economico-sociale cu respectarea strictă a prevederilor planului național unic, a hotărîrilor de partid și a legilor țării.

Procesul dezvoltării democrației socialiste, al garanțiilor materiale și juridice a celor mai largi drepturi și libertăți democratice este nemijlocit legat de creșterea răspunderii cetățenilor față de interesele generale ale societății, de respectarea legilor și principiilor democrației socialiste este incompatibilă cu orice fel de manifestare anarhică, cu orice încălcare a normelor de conviețuire socială și a legilor țării. Liberalismul muncitor burghez, conceștile despre așazia libertate absolută, fără limite nu nu nimic comun cu adevărata democrație socialistă.

PERFECTIONAREA ȘI ÎNTĂRIREA CONTINUTULUI CADRULUI ORGANIZAT DE PARTICIPARE A MASELOR LA CONDUCEREA VIETII ECONOMICO-SOCIALE, APLICAREA FERMIĂ A PRINCIPILOR AUTOCONDUERII MUNCITOREȘTI ȘI AUTOGESTIUNII UNITĂȚILOR ECONOMICO-SOCIALE — CONDITIE DE BAZĂ A CREȘTERII RAPIDE ȘI ÎNTOINȚIRII CAPACITĂȚII OAMENILOR MUNCII.

Concepția și experiența muncitorească privind lărgirea și perfecționarea democrației se constituie înț-o condiție de bază a dezvoltării și întăririi democrației socialiste în țara noastră, a secretarului său general la îmbogățirea socialismului științific, a umanismului socialist, a teoriei și practicii construcției socialiste.

Concepția privind construirea noi orîndurii sociale cu poporul și pentru popor și-a găsit o strălucită înfăptuire în sistemul instituțional democratic, unic în felul său, realizat în ultimii 22 de ani din inițiativa și sub direcția îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sistem al cărui fundament este organizarea democratică, adevărate foruri de consultare și deliberare ale maselor, de participare consistentă și organizată a poporului la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe, la conducerea societății.

O componentă importantă a mecanismului democrației muncitorești revoluționare din țara noastră este sistemul electoral, supus, în anii după Congresul al IX-lea al P.C.R., unei permanente perfectări. Astfel, el este astfel conceput încît prin norme stabilite de legea electorală să asigure egalitatea deplină în drepturi a tuturor cetățenilor, manifestarea liberă a voinței și conștiinței maselor în procesul electoral, caracterul universal, direct și secret al votului, depunerea mai multor candidaturi pentru un mandat de deputat în O.D.U.S., organizatie proprie a Frontului Democrației și Unității Socialiste.

O componentă importantă a mecanismului democrației muncitorești revoluționare din țara noastră este sistemul electoral, supus, în anii după Congresul al IX-lea al P.C.R., unei permanente perfectări. Astfel, el este astfel conceput încît prin norme stabilite de legea electorală să asigure egalitatea deplină în drepturi a tuturor cetățenilor, manifestarea liberă a voinței și conștiinței maselor în procesul electoral, caracterul universal, direct și secret al votului, depunerea mai multor candidaturi pentru un mandat de deputat în O.D.U.S., organizatie proprie a Frontului Democrației și Unității Socialiste.

În fuziunea exemplară a sarcinilor subliniate de secretarul general al partidului pentru a lămpina Conferința Națională a partidului și cea de-a 40-a aniversare a Republicii cu cele mai bune rezultate impune o organelor și organizațiilor de partid, toate organismele democratice muncitorești revoluționare să acționeze mai ferm pentru a ridica pe un plan superior realizarea efectivă, la nivelul actualelor exigențe, a drepturilor și responsabilităților sociale ce revin colectivelor de oameni ai muncii, organelor de conducere colectivă și a asigurării înfăptuirii exemplare a hotărîrilor istorice ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, ale Programului partidului de fuziune a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare a României spre comunism.

**Prof. dr. Călin VALSAN
Prof. dr. Ilie GAVRILA**

Dimensiunile etice în creația contemporană

Clădirea Teatrului de stat din Oradea, importantă instituție culturală, domină piața centrală a orașului. O „poziție” acordată prin tradiție de către edilii lăcașului artei în care, dincolo de cea a văzului și a auzului, se înfăptuiește o tribună a ideilor născute. O „poziție” pe care aceia care animă azi cele două secții, română și maghiară, se cuvîne să o justifice în permanență printr-un program bogat, prin noi și noi evenimente spectaculare, apte să contribuie eficient la îmbogățirea orizontului de gândire și simțire al omului contemporan, fuziunii a unei lumi noi.

În chip firesc, ecoul activităților desfășurate aici rezonază departe, în întregul Bihor și dincolo de limitele lui.
În ziua în care am ajuns la Oradea, în „planul de activitate” al instituției la care ne referim figurau șase spectacole de lucru pe trei „fronturi”: în localitatea la Băile Felix și la Cluj-Napoca (unde o formată a secției maghiare se afla în turneu), Unii dintre membrii colectivului aveau în scopul dimineții ori seara trînzuri și repetiții: la o montare realizată în colaborare cu consiliul județean al sindicatelor și la un spectacol de divertisment. Nu era vorba de un program de excepție.

Activitatea aceasta cotidiană, deosebit de intensă (dacă ne gândim la zădărniciile fizice, în cea intelectuală și, nu în ultimul rînd, la cea de ordin emoțional, al sensibilității pe care le presupun transfigurarea artistică și intruchiparea unor opere, a unor personaje diverse) face parte din „obișnuiții” vieții instituției orădene. Numai astfel se poate menține ritmul susținut al premierelor, se pot susține stagiuni permanente la Mirăcea, Alșed, Salonta, Petru Groza, Beiuș, Săcueni etc. ori numeroasele reprezentații din cele două săli ale stațiunii balneoclimaterice din apropierea orașului.

Concepția și experiența muncitorească privind lărgirea și perfecționarea democrației se constituie înț-o condiție de bază a dezvoltării și întăririi democrației socialiste în țara noastră, a secretarului său general la îmbogățirea socialismului științific, a umanismului socialist, a teoriei și practicii construcției socialiste.

Fără îndoială, înțuta spectacolului diferă — distanța valorică dintre cele două, meritînd, pe viitor, un plus de reflecție și efort din partea colectivului pentru o „egalizare” la nivel superior, pentru realizarea unor opere cu un mesaj și mai limpede și rezonant, prin idee și forta emoțională. Dar este tot atât de adevărat că teatrul din Oradea a propus, în ultimii ani, câteva din spectacolele de referință reprezentative pentru nivelul cel mai înalt al artei teatrale naționale. Așa au fost „Oscisio Gregorii” (valorificare a unui text vechi) și „Balconul” de D.R. Popescu etc. Atare performanțe sînt, incontestabil, și rodul „climatului”, al respectului față de valorile moștenite, dar și al interesului pentru nouățile cu autentice carate de spiritualitate; „deschideri” specifice tradiției culturale la Oradea, urbe cu o istorie și cultură atât de vechi și de bogate, cu școlă atât de prestigioasă, orășul în care apare și azi „Familia”, o revistă ce a preluat numele celei fondate de Ion Vălcuș. Rezultatele la care ne referim se datoresc însă, mai direct, dorinței colectivului (condus de un scriitor și beneficiind de un secretariat literar competent și activ, care scoate caietele-program exemplare, contribuie la organizarea unor expoziții, simpoziioane etc.) de a propune momente de spiritualitate pe măsura înfloririi social-economice a zonei și de a intra în „complicitate” pentru menținerea înaltă a stăruirii teatrului nostru.

Successul de referință al stagiunii trecute, „Amadeus” de Peter Shaffer, este rodul colaborării optime, al

transferului reciproc între experiența și maturitatea unor actori orădeni de prestigiu și îndrăzneală și inventivitatea și pasiunea unor realizatori din tinăra generație, primii cu respectivitate și știință (Procesorul, care sperăm că se va confirma și pe viitor, căci trupa orădeană s-a improspătat cu un nou animator, cu noi membri). În lectura lui Al. Dărie, care semnificativ reia la „Amadeus” — conflictul Mozart-Salieri devine o confruntare cu caracter mai larg, nu numai între un creator autentic și un steril spirit mafiotic, ci între două epoci. Montarea realizată de Al. Dărie cu sprijinul substanțial al scenografiei Maria Miu, al sugestiilor muzicii (truficele dramate și mectitate și în ultimul rînd al interpretelor — este de o bogată, fastuoasă teatralitate, de un dinamism spectacular ce transfigurează expresiv precipitația evenimentelor și mai șta zburcitură și finețea al personajelor. Pentru Ion Mîinea, rolul lui Salieri reprezintă o încununare a strădănilor de atinge-

Insemnări despre Teatrul de stat din Oradea

re a măiestriei depuse într-o îndelungată și dăruită activitate. Strălucirea interpretării și a scenicității este asociată unei crime. Numai că suprimarea vieții devine aici (ca și în alte drame din ultimii ani) în primul rînd o metaforă, mai puțin interesează o virtute — dezbateră angajînd în fond culpa morală, sufletească. Pe de altă parte, dacă în „Pisica în noaptea Anului” (într-o lectură interesantă și implicată) practic condamnate de istorie, în piesele volumelor din urmă ea înclină a viza sfera individuală. În centrul investigației și implicat al reflecției la care este invitat spectatorul se află culpa atentării la feroșia celuilalt, ale cărei consecințe sînt surprinse în stăruințele de investigație de personalitate care răstoarnă ordinea și echilibrul moral, contravînd etosului vieții sociale și chiar prin reverberația poeziei dramatice. Poate că a personalității devin, astfel, excesele egoismului, individualismului, pe de o parte, și valorile colectivității, cu deosebire cele care înțuiesc în viața omului, în valori care presupun autocorecție, autocenzură etc. — pe de alta. Și aici, în schitate conflictive, D.R. Popescu sugerează scheme multilaterale de personalitate, ca și la succesivele intertextualități.

Regia spectacolului orădean, care începe interesant, dînd însă semn de adevărată preocupare, este urmărită accentuarea gradului de generalitate a problematicii dramă prin opțiunea pentru o imagine schematică, deosebit de simplă și clară, de evidentă difuzitate, de o încălcare a simetriei, dar mai — prin stilul de joc imprimat actorilor de o acuzată teatralitate. O trairă a acestor probleme este înțușmentăz unitatea problematică a piesei (deși anume inconsecvențe nu lipsesc nici în soluționarea unor scene, nici în linia interpretării). Cea mai justă și mai limpedă montare este cea a Aliei Tăutu, care e urmărită îndeaproape de Ion Abrudan ori de Marcel Segăreanu și Petre Panait. Un personaj înțușmentat de Ion Mîinea, căpătînd funcții de mîntor, ecou al intențiilor ascunse, tentator, eou romantic, discipol al diavolului căutător al adevărului, elevat și comertor. El este, totuși, înțușmentat care sugerează (sau chiar încarnează) forța purificatoare a artei.

„Teatrul constă în solidaritatea factorilor care răspund de teatru și a actorilor care creează teatru, fiindcă teatru nu este creat numai de un dramaturg, regizor, un actor, un croncator, ci de toți, și înfăcșurarea lor în sine este o piesă de teatru”, afirmă D.R. Popescu într-un interviu care surprinde, credem, climatul celor mai reușite înfăptuirii ale teatrului orădean.

Este de datoră acestui teatru (ca și a tuturor instituțiilor noastre de spectacol, de creație, de cultură și de orientare pe viitor, cu și mai multă fermietate, către piese direct înfăptuite de mărețele realități contemporane) să fie înțușmentat transformării sociale, să fie înțușmentat scopul direct, limpede, să contribuie cu maximă eficiență la educarea maselor larri în direcția angajării comuniste a culturii și a științei, la creșterea, la promovării spiritului revoluționar, la cultivarea unor sentimente de vibrant patriotism.

**Natalia STANCU
Ioan LAZA**



Casa pionierilor și șoimilor patriei din Timișoara. Activități la cercul de informatică

Ora de dirigiență în sine, oricît de dinamic și emoționantă ar fi, nu spune mare lucru — sau nu spune cît ar trebui să spună — nici despre diriginte, nici despre elevi săi. Probabil că și din această cauză actualele planuri de învățămînt liceului desfițează dirigiența ca obiect principal de preocupare a specialiștilor, nu-și alocă nici o oră și, estompînd unele rezerve, personajul care nu se pierde dirigiență prin această omisiune. Ora de dirigiență devine sîndva „mare obsesie” a multor cadre didactice, alesele desfășurîndu-se ca o convenție. Neavînd o programă precisă precum celelalte obiecte sau, cînd o avea, nerăspunzînd prin această programă cerințelor realității didactice în care cu toate atribuțiile instituției respective devine nu rarori „sacul fără fund” al activității educative, iar dirigintele „factotum” educativ în această „microcosmos” oră. Dar, cum fiecare diriginte are o specialitate, fiera activității sale era o reverberare a spectrului acestei specialități, ca să nu spunem o dublură a obiectului predat. Atîc de încrîntată și eterogenă devine această oră — i se zice „oră”, după dimensiunea temporală, cea a conținutului — și devine continuă — încît părău un „pat al lui Procust” — erau amputate puține din obiectivele educative propuse inițial. Obsedați de ora de di-

rigiență, pe care nimeni nu știa cum să o facă pentru a-i mulțumi pe toți, formează o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

VALORI EDUCATIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT

Pasiunea pedagogică învinge rutina

ora de dirigiență în sine, oricît de dinamic și emoționantă ar fi, nu spune mare lucru — sau nu spune cît ar trebui să spună — nici despre diriginte, nici despre elevi săi.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Perpetuu pentru apărarea patriei. Prin informarea politică a dirigintei, se dezvoltă o atitudine civică înăstărită și o gândire dialectică, bazată pe cunoașterea evenimentelor, ca manifestul pentru apărarea patriei.

Gh. BASCALU
profesor Liceul Industrial Bobadag, județul Tulcea

